

OKRUŽNI SUD U DOBOJU
Broj: 13 0 U 003181 14 U
Doboj, 25.02.2015. godine

Okružni sud u Doboju u vijeću sastavljenom od sudija ovog suda i to: Hodžić Hatidže, kao predsjednika vijeća, Prešić Vojke i Cocić Slobodanke, kao članova vijeća, uz učešće Đuričić Tatjane, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca Udruženja građana "Borba protiv korupcije BiH transparency international BiH" Banja Luka, ul. Gajeva 2, zastupano po Predsjedniku odbora direktora, Đikić Emiru, a on po punomoćniku advokatu _____, protiv akta broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, tužene opštine Brod, koju zastupa zastupnik po zakonu, Pravobranilaštvo Republike Srpske, SZ u Doboju, u sjednici vijeća održanoj dana 25.02.2015. godine, donio je:

P R E S U D U

Tužba se odbija, kao neosnovana.

Odbija se zahtjev tužioca da mu tužena naknadi troškove postupka pred ovim sudom (za sastav tužbe, paušal i PDV-a po A.T. u iznosu od 877,50 KM, i sudsku taksu na tužbu i presudu).

O b r a z l o ž e n j e

Blagovremenom tužbom tužilac je kod ovog suda, putem punomoćnika pokrenuo upravni spor, kojom osporava zakonitost pobijanog akta, kako to proizilazi iz sadržaja tužbe, zbog povreda pravila postupka, nepotpuno i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, obrazlažući: da je tužilac dana 01.04.2014. godine podnio zahtjev opštini Brod kojim je tražio dostavu informacija i kopije svih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini; da je tužena opština obavjestila tužioca podneskom broj: 02-053-11/14 od 07.04.2014. godine da nije u mogućnosti udovoljiti zahtjevu obzirom da traženi podaci predstavljaju povjerljive lične podatke trećih lica zbog čega je potrebna njihova saglasnost za dostavu traženih podataka, a koju saglasnost opština i nije u mogućnosti tražiti od njih, jer ne raspolaže podacima o trećim licima; da je tužilac protiv pomenutog podneska tužene broj: 02-053-11/14 od 07.04.2014. godine uložio žalbu načelniku opštine Brod, ali da načelnik opštine kao drugostepeni organ nije donio odluku po žalbi, zbog čega je tužilac 03.07.2014. godine uputio tuženoj zahtjev za dostavu odluke; da je tužena opština podneskom broj: 02-053-11/14 od 18.07.2014. godine obavjestila tužioca samo o ukupnom broju i ukupnoj vrijednosti zaključenih ugovora o djelu za 2012. i 2013. godinu, pa kako tužena nije postupila po prvobitnom zahtjevu tužioca kojim je tražio da ima pristup informacijama traženih kopija ugovora o djelu, da se stoga tužilac 25.07.2014. godine obratio tuženoj sa zahtjevom za dostavu odluke u formi upravnog akta; da je pobijanim aktom načelnika tužene opštine Brod broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, tužilac obavješten da tužena nije u mogućnosti donijeti odluku u formi upravnog akta s obzirom da je tužilac izjavljivao žalbu na dopis od 07.04.2014. godine koji takođe nije donesen u formi odluke; da tužilac smatra da pobijani akt tužene broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine ima karakter konačnog upravnog akta. Tužilac predlaže, da se tužba uvaži u smislu odredbe člana 31. stav 3. ZUS-a i poništi osporeni akt načelnika tužene opštine Brod, broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, i da se tužena obaveže da tužiocu naknadi troškove postupka, a koji se sastoje od sastava tužbe po A.T. u iznosu od 600,00 KM, paušala 25% u iznosu od 150,00 KM i PDV-a 17% u iznosu od 127,50 KM, te troškove sudskih taksa.

Tužena je, putem zakonskog zastupnika Pravobranilaštva Republike Srpske, SZ u Doboju, u odgovoru na tužbu, između ostalog navela; da ističe prigovor neblagovremenosti; prigovor aktivne legitimacije tužioca; da su navodi tužbe neosnovani, obzirom da je tužena shodno članu 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama Republike Srpske tužiocu dostavila odgovor u formi dopisa dostavljanjem informacije-odgovora kojim ga je obavjestila o broju zaključenih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini, kao i o isplaćenim ukupnim iznosima po tim ugovorima, a uz poštivanje odredbi o izuzecima i zaštiti ličnih podataka druge ugovorne strane po tim ugovorima, jer nije imala pisanu saglasnost potpisnika ugovora da se njihovi podaci mogu davati u javnost trećim licima; da tužena smatra da u konkretnom slučaju predmet zahtjeva tužioca nisu prava, obaveze niti pravni interesi tužioca, nego pristup informacijama-dostava fotokopija svih ugovora o djelu zaključenih u 2012. i 2013. godini, a koji se tiču podataka trećih lica; da su prava lica sa kojima su zaključeni ugovori o djelu zaštićeni članom 6. Zakonom o zaštiti ličnih podataka ("Službeni glasnik BiH", broj: 49/06), a kojim je propisano da je cilj Zakona da se naročito osigura pravo na tajnost u pogledu obrade ličnih podataka koji znače bilo koju informaciju koja se odnosi na fizičko lice na osnovu koje se može utvrditi identitet, te članom 4. istog Zakona kojim je propisano da kontrolor lične podatke obrađuje i čuva u formi koja dopušta identifikovanje podataka samo u periodu koji je neophodan za ispunjenje svrhe u koju su podaci ispunjeni, te da osigurava da se prikupljeni podaci koji su prikupljeni u različite svrhe ne objedinjuju ili kombinuju. Tužena predlaže, da se tužba odbaci ili odbije.

Tužba nije osnovana.

Ovaj sud je ispitao zakonitost osporenog upravnog akta u granicama zahtjeva iz tužbe, a i u granicama određenim odredbom člana 30. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj: 109/05 i 63/11), pa je odlučio kao u dispozitivu ove presude iz sljedećih razloga:

Članom 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službeni glasnik Republike Srpske", broj: 20/01), propisano je da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da objavi takve informacije, te da ovo pravo pristupa podleže samo formalnim radnjama i ograničenjima kako je utvrđeno u tom Zakonu; dok je članom 2. stav 1. ZUS-a propisano da pravo pokretanja upravnog spora ima fizičko i pravno lice, ako smatra da mu je upravnim aktom povređeno neko pravo ili neposredni lični interes zasnovan na zakonu; a članom 11. stav 1. pomenutog Zakona o slobodi pristupa informacijama RS propisano je da zahtjevi za pristup informacijama se podnose onom javnom organu za kojeg podnosilac zahtjeva smatra da je nadležan.

Članom 12. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, propisano je da kad je pojedincu koji je učlanjen u nekoj društvenoj organizaciji ili udruženju građana koji prema svojim pravilima (Statut) imaju zadatak da štite određena prava i interese svojih članova upravnim aktom povređeno neko takvo pravo ili interes, ta društvena organizacija odnosno udruženje građana, može po pismenom pristanku svog člana, u njegovo ime podnijeti tužbu i voditi upravni spor protiv takvog upravnog akta; dok je stavom 2. istog člana istog Zakona propisano da organizacija, odnosno udruženje građana, može u svakom stadijumu postupka, sa pravima sporednog umješaka, stupiti u već pokrenuti spor na strani takvog pojedinca i u njegovu korist preduzimati sve radnje i upotrebljavati sva pravna sredstva.

Iz podataka spisa predmeta je vidno: da je tužilac, zahtjevom od 01.04.2014. godine kojeg je podnio opštini Brod, a koji zahtjev je u prilogu spisa, tražio dostavu informacija i kopije svih ugovora o djelu koje je opština zaključila u 2012. i 2013. godini; dakle da je tužilac upravnom organu zahtjev podnio kao udruženje građana pozivom na član 4. i 11. Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, dakle da podnosilac navedenog zahtjeva nije ni pravno lice, a ni fizičko lice, a niti je tužilac kao udruženje građana zahtjev podnio upravnom organu u ime svog člana i po pristanku svog člana; da je i tužbu ovom sudu tužilac takođe podnio kao udruženje građana, bez pismene saglasnosti svog člana da u njegovo ime može podnijeti tužbu radi zaštite prava ili interesa člana povređenog pobijanim aktom, koje pravo ili interes štiti udruženje građana prema pravilima Udruženja, a koje se odnosi na pitanja koja su predmet upravnog spora; da je pobijana obavjest tužene broj: 02-053-11/14 od 08.08.2014. godine, kojim obavještava tužioca da nema uslova da tužena postupa u vezi zahtjeva tužioca broj 14-FOI (389) od 25.07.2014. godine, kojim je tužilac zahtjevaio da mu tužena dostavi odgovor u formi odluke drugostepenog organa, je po ocjeni ovog suda donesena u upravnom postupku koji je vodila tužena kao organ uprave, a u predmetu u kojem se rješava o javnopravnom ovlašćenju, ali u konkretnom slučaju po zahtjevu tužioca kao udruženja građana, a bez ovlašćenja člana udruženja koji može biti nosilac prava i obaveza o kojima se rješava u upravnom postupku, to je po ocjeni ovog suda tužena pravilno obavjestila tužioca da nema uslova da odlučuje o njegovom zahtjevu kao podnosiocu žalbe izjavljene na dopis tužene od 07.04.2014. godine koji takođe nije donesen u formi odluke; pa obzirom na to kao i da je tužba protiv pobijanog akta tužene od 08.08.2014. godine podnesena putem PTT-a 05.09.2014. godine ovom sudu, to je ista blagovremena, ali kako Udruženje građana može shodno članu 2. stav 1. te članu 12. stav 1. ZUS-a, u upravnom sporu nastupati u ime svojih članova samo kada se zaštita prava, odnosno obaveza njenih članova kreće unutar onih zadataka koje ona ima pravo štiti, pa izvan toga ni društvena organizacija, a ni Udruženje građana nije aktivno legitimisano za tužbu, na što osnovano ukazuje tužena, to je stoga odlučeno kao u stavu prvom izreke ove presude.

Obzirom na gore izneseno, to ni ostali navodi tužbe, ne mogu za tužioca ishodovati drugačiju odluku u ovoj upravnoj stvari.

Shodno članu 29. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, sud rješava spor, po pravilu na podlozi činjenica koje su utvrđene u upravnom postupku, a obzirom na gore izneseno, nije bilo potrebe da sud utvrđuje činjenično stanje na raspravi, niti da upravnu stvar rješava u sporu pune jurisdikcije.

Budući da tužilac nije uspio u sporu, to sud nije ni obavezao tuženu da tužiocu naknadi troškove upravnog spora, pa je u vezi istih odlučeno kao u stavu dva dispozitiva ove presude.

U konkretnom slučaju ovaj sud nije našao da postoje razlozi zbog kojih se po odredbi člana 10. Zakona o upravnim sporovima može pobijati predmetni upravni akt, to je valjalo, sa iznesenog, kao i iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog akta, a na osnovu člana 31. stav 1. i 2. istog tog Zakona odbiti tužbu tužioca kao neosnovanu, tj. odlučiti kao u dispozitivu ove presude.

Predsjednik vijeća
 Hodžić Hatidža

Tačnost otpravka ovjerava
 Šef sudske pisarnice
 Dragana Damjanić Jevtić

